

A Pécsi Ítéltábla a dr. Gruber Anita ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - dr. Pintér Gyula ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2011. október hó 28. napján kelt 1.G.40.063/2008/87. számú ítélete ellen az alperes részéről 88., 89. és Gf.4. szám alatt előterjesztett fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 199..000,- (százkilencvenkilencezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állami adóhatóság felhívására 375.900,- (háromszázhetvenötezer-kilencszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 6.265.704,- forint vállalkozói díjat hivatkozással arra, hogy az alperes a felek között 2007. április hó 3. napján létrejött szállítási és szerelési szerződésből eredő fizetési kötelezettségének nem tett eleget. Megállapította, hogy a felperes alkalmazottja, Z.B. a felperes megbízásából az építkezésnél, mint felelős műszaki vezető dolgozott. Az alperes által a SIKÁ-szalag, gépkocsi lehajtó rámpa hibás és késedelmes teljesítése, késedelmes kijavítása miatt felmerült vákuumozási többletköltség és kár elszámolása iránt előterjesztett beszámítási kifogást alaptalannak találta. Megállapította, hogy a vízzárást biztosító SIKÁ-szalagot a felperes tervezői utasítás nélkül, jóhiszeműen eljárva helyezte el a garázslejáró szélességében, a más vállalkozó által végzett betonozás során a szalag elmozdult. Kifejtette, hogy a szalag elmozdulásának okát utólagosan nem lehet megállapítani, okozhatta a felperes részéről nem megfelelő rögzítés, de a betonozás is. Kiemelte, hogy önmagában a SIKÁ-szalag nem megfelelő rögzítése a

felperes kártérítési felelősségét nem alapozza meg, ugyanis a vákuumos talaj víztelenítés befejezéséhez a gépkocsi lehajtó rámpa elkészítéséig szükséges volt. Megállapította, hogy a gépkocsi lejáró vasalásának, többszöri újraszerelésének oka nem a felperes hibás teljesítése volt, a lehajtó kivitelezés késedelme nem a felperesnek felróható okból következett be, ezért a késedelem miatti vákuumszivattyúzásból eredő többletköltségért nem felel. Utalt arra is, hogy alperes kárenyhítési, kárelhárítási kötelezettségének nem tett eleget, nem tette meg a szükséges intézkedéseket a rámpa végleges elkészítése érdekében, és más műszaki megoldással ideiglenes vízzárává tehetné volna a garázs lejárót is. Hivatkozott arra is - amennyiben a felperes a SIKA-szalag javításával késedelembe esett, alperesnek lehetősége lett volna arra -, hogy a kijavítást más vállalkozóval elvégeztesse figyelemmel a kijavítás minimális idő és költségvonzatára. Megállapította, hogy az alperes által állított - a betonvastagság eltérése miatti - alapterület csökkenést és a többlet betonfelhasználást az alperes nem bizonyította.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Az elsőfokú eljárás során előadottakkal egyezően állította, hogy a felperes alkalmazottja, Z. B. - aki a felperes alkalmazottja volt - az alperes megbízásából ellátta az építkezés felelős műszaki vezetői teendőit is, ezért a felperes az alkalmazottért való felelősség szabályai szerint köteles helytállni a felelős műszaki vezető jogszabályi kötelezettségének megszegéséből eredő kárért. Hivatkozott arra, hogy a felperes hibásan teljesített a SIKA-szalag elhelyezése során, és Ptk. 392. § (3) bekezdése szerinti figyelmeztetési kötelezettségének nem tett eleget az alperesi megrendelő felé. Előadta, hogy a gépkocsi felhajtó tervei hiányára a felperes a kivitelezés során nem hivatkozott, akadályt nem jelzett. Álláspontja szerint kárenyhítési kötelezettségének eleget tett. A másodfokú eljárás során pontosított fellebbezésében úgy nyilatkozott, hogy kizárólag a SIKA-szalag és gépkocsi feljáró hibás teljesítése miatti többletköltség tekintetében él jogorvoslattal, a beszámítási kifogás tényalapjaként pedig előadta, hogy a vákuumozási többletköltséget részére megrendelője kiegyenlítette, azonban kára abból ered, hogy vállalkozói díja további részét a L. H.Kft. megrendelő visszatartotta, illetve engedményezés alapján a L. H.Kft. többletköltségéből eredő igényét - kárát - kívánja majd érvényesíteni.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság az alperes másodfokú eljárás során tett nyilatkozata alapján kiegészíti a tényállást azzal, hogy az alperesnek a L. H.Kft. megrendelő a talajvízszint csökkenéssel kapcsolatos költségeket megtérítette, az alperes erre vonatkozó 0642854., 0917680., 0917682. és AM7S-C315856. számú számláit kiegyenlítette. Mellőzi az elsőfokú bíróság ítéletéből az alperes beszámítási kifogásával érintett, az ítélet 3. és 4. oldalán megállapított tényállást, és az ezzel kapcsolatos jogi indokolást az alábbi indokokra tekintettel.

A kiegészített és pontosított tényállásra figyelemmel - mivel a felperest megillető vállalkozói díj jogalapja,összepszerűsége a perben nem volt vitatott - kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalni, az alperesnek fennáll-e a felperessel szemben beszámítható követelése.

A Ptk. 296. § (1) bekezdése értelmében a kötelezett a jogosulttal szemben fennálló egynemű és lejárt követelését - ha jogszabály kivételt nem tesz - a jogosulthoz intézett, vagy a bírósági eljárás során tett nyilatkozattal tartozásába beszámíthatja. Ebből következően csak azonos fajtájú szolgáltatásokat lehet összevetni, pénzkövetelésbe kizárólag pénztartozás számítható be. Az egyneműség feltétele jelen esetben fennáll, felperes vállalkozói díj címén fennálló pénzkövetelésével szemben az alperes kártérítési jogcímén érvényesített szintén pénzkövetelést.

A beszámítás további feltétele az, hogy a követelés és az ellenkövetelés is lejárt legyen. A törvény kizárólag olyan szolgáltatások egybeszámítására ad lehetőséget, amelyek már esedékessé váltak. Az alperesnek, - az elsőfokú eljárás során előterjesztett a beszámítási kifogása körében állított tények alapján, - a felperessel szemben lejárt követelése nincsen, mivel a hivatkozása szerint a felperes hibás teljesítése illetve késedelme miatt a felmerült vákuumozási többletköltséget részére a L. H.Kft. megfizette, az alperesnél vagyonsökkenés, kár - a víztelenítés többletköltségéből eredően -nem következett be.

A fellebbezési tárgyaláson megjelölt ténybeli alapon engedményesként viszont a beszámítási kifogás vizsgálatára nem volt lehetőség a másodfokú eljárás során. A Pp. 247. §-a a beszámítási kifogás jogalapja megváltoztatását, a Pp. 235. §-a új tény állítását, illetve új bizonyíték előadását kizárja, ezért az alperesnek arra a tényre alapított beszámítási kifogása, hogy a megrendelőnél felmerült, reá engedményezett kárigény illeti meg, nem volt érdemben elbírálható.

Megjegyzni a másodfokú bíróság, hogy a perbeli döntés nem zárja ki annak lehetőségét, hogy alperes, amennyiben lejárt követelése keletkezik a felperessel szemben, azt külön perben érvényesítse. A beszámítási kifogás az érdemi védekezés egyik eszköze, nem kereset, a beszámítási kifogás útján érvényesített ellenköveteléshez csak akkor fűződik az ítélet dolog, illetve az anyagi jogerő hatása, ha annak a bíróság helyt adottm az elutasító döntés anyagi jogerőt nem keletkeztet.

Fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a kifejtett módosított indokokkal a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségeit megtéríteni, mely költség a felperest képviselő ügyvéd másodfokú eljárás során a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján megállapított munkadíja.

A másodfokú bíróság a Pp. 78. § és 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. §-a alapján kötelezte a felperest a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

P é c s, 2012. május 23.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné Dr. Antók Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró